

ორმოცე მუხლის დაფარული ისტორია — ოცდაშვიდი ნომერი

ეზეკიელის მერვე რიცხვი

Jeff Pippenger

2026-08-17

ეზეკიელის წიგნში თარიღებზე „ცამეტი“ მითითებაა; აქედან ექვსი იერუსალიმს ეხება, ექვსი — ეგვიპტეს, ხოლო ერთი — ტვიროსს. ყველა ეს მითითება მოთავსებულია ამბოხის კონტექსტში, რომლის სიმბოლოსაც რიცხვი „ცამეტი“ წარმოადგენს. მას შემდეგ, რაც იმ წელს, როცა მესამე ალყის დასაწყისი აღინიშნა, ეზეკიელის ცოლი ინსულტით გარდაიცვალა, ეზეკიელს ებრძანა ეგვიპტის წინააღმდეგ ელაპარაკა და გამოეცხადებინა, რომ იგი ორმოცი წლის განმავლობაში გაუდაბურდებოდა.

და ეგვიპტის ქვეყანას გავაუდაბურებ გაუდაბურებულ ქვეყნებს შორის, და მისი ქალაქები, გაპარტახებულ ქალაქებს შორის, ორმოც წელს გაუდაბურდება; და გავფანტავ ეგვიპტელებს ხალხთა შორის და გავაბნევ მათ ქვეყნებში. მაგრამ ასე ამბობს უფალი ღმერთი: ორმოცი წლის დასასრულს შევკრებ ეგვიპტელებს იმ ხალხებიდან, სადაც იყვნენ გაფანტულნი; და დავაბრუნებ ეგვიპტის ტყვეობას და მივაქცევ მათ ფათროსის ქვეყანაში, მათი საცხოვრებლის ქვეყანაში; და იქ ისინი იქნებიან მდებარე სამეფო. ეზეკიელი 29:12–14.

ალყა დაიწყო ძვ. წ. 588 წელს, ხოლო ერთი წლის შემდეგ, ძვ. წ. 587 წელს, ეზეკიელს ებრძანა ელაპარაკა. მეჩვიდმეტე მუხლში, ძვ. წ. 571 წელი მიუთითებს, რომ ეგვიპტე მიეცემა ბაბილონს გაწეული მსახურების საზღაურად. ბიბლიური ქრონოლოგები ძვ. წ. 567 წლიდან ძვ. წ. 527 წლამდე მიიჩნევენ იმ ორმოცწლიან პერიოდად, რომელიც ამ მუხლებშია აღნიშნული; ხოლო ძვ. წ. 587 წელს გამოცხადებული საწყისი სამსჯავრო უწყებიდან მეჩვიდმეტე მუხლის იმ გამონათქვამამდე, ძვ. წ. 571 წელს, რომ უფალმა ეგვიპტე ნაბუქოდონოსორის ხელში მისცა, ვპოულობთ „ჩვიდმეტწლიან“ პერიოდს.

ნაბუქოდონოსორის ლაშქარმა ტვიროსის წინააღმდეგ ხანგრძლივი და მძიმე საომარი ლაშქრობა აწარმოა (ალყა დაახლოებით 13 წელს გაგრძელდა, დაახლოებით ძვ. წ. 586–573 წლებში). მეზომოლები უკიდურესად მძიმედ შრომობდნენ (ყოველი თავი გამელოტებული იყო და ყოველი მხარი გადაყვლეფილი — ტვიროთის ტარებისაგან), თუმცა მათ თვით ტვიროსისგან არავითარი მნიშვნელოვანი საზღაური ან ნადავლი არ მიუღიათ. ამ უნაყოფო შრომის გამო ღმერთმა დაადგინა, რომ ეგვიპტე მიეცა ნაბუქოდონოსორისათვის საზღაურად („გასამრჯელოდ“) იმ საქმისათვის, რომელიც მისმა ლაშქარმა ტვიროსის წინააღმდეგ აღასრულა.

და იმავე სახლში დარჩით, ჭამეთ და სვით ის, რასაც ისინი მოგცემენ; რადგან მუშაკი ღირსია თავისი საზღაურისა. ნუ გადადიხართ სახლიდან სახლში. ლუკა 10:7.

ამიტომ ნაბუქოდონოსორმა პირველად ტვიროსი აიღო, და ცამეტწლიანი ალყის შემდეგ მას ეგვიპტე მიეცა. ვიდრე ტვიროსს აიღებდა, მან 586 წელს ძვ. წ. იერუსალიმი აიღო; შემდეგ ტვიროსის წინააღმდეგ ცამეტწლიანი ალყა განახორციელა, ხოლო ამის შემდეგ — ეგვიპტე. იერუსალიმი 586 წელს ძვ. წ. იქნა აღებული, ხოლო ტვიროსის ალყა დაიწყო 586 წელს ძვ. წ. და გაგრძელდა 573 წლამდე ძვ. წ. რიცხვი ცამეტი დაკავშირებულია შეერთებულ შტატებთან.

და უაიტი გვაუწყებს, რომ ეზეკიელის წიგნში იერუსალიმი წარმოადგენს ლაოდიკეელ მეშვიდე დღის ადვენტისტთა ეკლესიას, ხოლო ჩრდილოეთის მეფე, ნაბუქოდონოსორი, უკანასკნელ დღეებში წარმოადგენს საპაპო ძალაუფლებას. ოცდამეცხრე თავის ისტორიულ ილუსტრაციაში, შენი ხალხის უკანასკნელი დღეების მმართველნი, რომლებიც საპაპო რომს წარმოადგენენ, ამ თავში სამ ერთეულს იპყრობენ. პირველად ის იერუსალიმს იპყრობს, შემდეგ ტვიროსს და ბოლოს ეგვიპტეს.

სამსჯავრო იწყება ღვთის სახლიდან, და შეერთებულ შტატებში პროტესტანტიზმის რქა პირველად იძლევა დაპყრობას საკვირაო კანონის წინ. შეერთებულ შტატებში განდგომილი პროტესტანტიზმის რქა მოიცავს ლაოდიკეელ მეშვიდე დღის ადვენტისტთა ეკლესიას, რომელიც წარმოადგენს „ყოფილ“ აღთქმის ერს, რომელსაც გვერდი აუარეს, როგორც ძველ ისრაელს 34 წელს და პროტესტანტებს 1844 წელს. ღვთის იმ ყოფილი აღთქმის ხალხის გვერდის ავლა 34 და 1844 წლებში ორივე წარმოდგენილია დანიელის 8:14-ის ორათასსამასწლიანი წინასწარმეტყველების წინასწარმეტყველურ ისტორიაში. სამსჯავრო იწყება ღვთის სახლით, და პროტესტანტიზმის რქა განიკითხება რესპუბლიკანიზმის რქის წინ.

რადგან დადგა ჟამი, რომ სამსჯავრო ღვთის სახლიდან დაიწყოს; და თუ პირველად ჩვენგან იწყება, რა იქნება დასასრული მათთვის, რომლებიც არ ემორჩილებიან ღვთის სახარებას? 1 პეტრე 4:17.

ეგვიპტის სამსჯავროს პირველი ხსენება გვხვდება ოცდამეცხრე თავის პირველ მუხლში, ხოლო ეზეკიელის მიერ ეგვიპტესთან დაკავშირებით მოხსენიებული უკანასკნელი თარიღი იმავე თავის „მეჩვიდმეტე“ მუხლშია. ეს თავი მიუთითებს, რომ თანამედროვე რომი პირველად სძლევს პროტესტანტიზმის რქას, შემდეგ კი ტვიროსს, რომელიც რესპუბლიკანიზმის იმ რქას წარმოადგენს, რომელიც მალე დამდგარი კვირადღის კანონის დროს იძლევა ძლეულობას. როდესაც ტვიროსი (ამერიკის შეერთებული შტატები) ნაბუქოდონოსორის მიერ დაიპყრობა კვირადღის კანონის დროს, ეგვიპტეც მის ხელში გადაეცემა. სწორედ იმ დროს პაპობის სასიკვდილო წყლული იკურნება. ეზეკიელი გვაუწყებს, რომ არა მხოლოდ პაპობის სასიკვდილო წყლული იკურნება მაშინ, არამედ ეს უკანასკნელი წვიმის პერიოდის განმავლობაშიც ხდება.

იმ დღეს ისრაელის სახლის რქას აღმოვაცენებ, და მოგცემ პირთა გახსნას მათ შორის; და შეიცნობენ, რომ მე ვარ უფალი. ეზეკიელი 29:21.

იაკობი და ისრაელი

ესაია მიუთითებს, რომ ისრაელი კვირტებს გამოიტანს, აყვავდება და მთელ დედამიწას ნაყოფით აავსებს. სწორედ წვიმა იწვევს კვირტების გამოღების, აყვავებისა და ნაყოფის გამოღების ამ სამ საფეხურს, და ესაიას თანახმად, უკანასკნელი წვიმა მაშინ მოდის, როცა „მკაცრი ქარი“ შეჩერებულია. იგი ასევე მიუთითებს, რომ კვირტების გამოღების, აყვავებისა და ნაყოფის გამოღების პერიოდში იაკობის ცოდვები უნდა განიწმინდოს, ხოლო ებრაული სიტყვა, რომელიც ნათარგმნია როგორც „განიწმინდოს“, ნიშნავს ცოდვათა გამოსყიდვას.

ზომით, როდესაც იგი აღმოცენდებოდა, შენ მას შეეკამათები; იგი აკავებს თავის მძვინვარე ქარს აღმოსავლეთის ქარის დღეს. ამიტომ, ამით განიწმინდება იაკობის ურჯულოება; და ეს არის მთელი ნაყოფი მისი ცოდვის მოსაშორებლად: როდესაც იგი საკურთხეველის ყველა ქვას აქცევს დაფშვნილ კირის ქვებად, კორომები და კერპები ვეღარ აღიმართებიან. ესაია 27:8, 9.

როდესაც დაპირისპირების ოთხი ქარი (მისი მძვინვარე ქარი) შეკავებულია, იწყება ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვა, და ადვენტიზმის ბრძენნი და ბოროტნი საბოლოოდ განიყოფიან, და ეს ყოველივე აღსრულდება „აღმოსავლეთის ქარის დღეს“. დაბეჭდვის დრო დაიწყო 9/11-ზე შეპკურებით და სრულდება კვირადღის კანონთან სრული გადმოღვრით, როდესაც დედამიწა მაშინ ნაყოფით ივსება. დაბეჭდვის დრო არის თანდათანობითი განწმენდა და განდევნა მალაქიას მესამე თავის თანახმად. მაგრამ ეზეკიელის ოცდაცხრის საწყისი და დასასრული თარიღებით წარმოდგენილ ჩვიდმეტწლიან პერიოდში ხდება ბიბლიური წინასწარმეტყველების მეექვსე სამეფოს დაპყრობა, რომელიც წარმოდგენილია იერუსალიმით, პროტესტანტიზმის რქის სიმბოლოთი — ეკლესიით, და ტვიროსით, რესპუბლიკანიზმის რქის, ანუ სახელმწიფოს, სიმბოლოთი. ტვიროსის ცამეტწლიანი ალყის დასრულებისთანავე ხდება ათი მეფის მეშვიდით წარმოდგენილი მეშვიდე სამეფოს, ეგვიპტის, დაპყრობა. იერუსალიმის, ტვიროსისა და ეგვიპტის ეს სამი დაპყრობა ხდება მაშინ, როდესაც „ისრაელის სახლის რქა“ აღმოცენდება და მას ეძლევა პირის გახსნა.

ორივე მღვდლის — ეზეკიელისა და ზაქარია — მდუმარება კვირა კანონის დროს მთავრდება, როდესაც შეერთებული შტატებიც და ბალაამის სახედარიც ლაპარაკობენ. უფალი ისრაელის სახლს კვირა კანონის დროს აძლევს „პირის გახსნას“. იაკობის ცოდვები მაშინ უკვე განწმენდილია და მის სახელს ეცვლება ისრაელის სახლი. უწყება, რომელსაც ისინი აცხადებენ, წარმოდგენილია წინასწარმეტყველური მდუმარების მესამე მოწმით, რომელიც დანიელის არის წარმოდგენილი; მას მაშინ ეძლევა დანიელის მეთერთმეტე თავის უწყება, რომელიც ასევე არის აბაკუმის ხილვა, რომელიც შემდეგ „ლაპარაკობს და არ ცრუობს“. ეზეკიელი, ზაქარია და დანიელი თანხედებიან მესამე ანგელოზის დიდი შემახილის გამოცხადებას; ასევე იერემია მეთხუთმეტე თავში, სადაც მას აღეთქმის, რომ იგი ღვთის პირი იქნება, თუ პირველი იმედგაცრუებიდან გამობრუნდება.

რატომ არის ჩემი ტკივილი მუდმივი და ჩემი ჭრილობა — განუკურნებელი, რომელიც არ ისურვებს განკურნებას? ნუთუ შენ ჩემთვის იქნები სრულიად როგორც მატყუარა და როგორც წყლები, რომლებიც შრება? ამიტომ ასე ამბობს

უფალი: თუ მოიქცევი, მაშინ კვლავ დაგაბრუნებ და ჩემს წინაშე იდგები; და თუ მკირფასს გამოჰყოფ უღირსისაგან, ჩემი ბაგესავით იქნები; ისინი შენკენ მოიქცნენ, მაგრამ შენ ნუ მოიქცევი მათკენ. იერემია 15:18, 19.

იესო დასასრულს დასაწყისით წარმოგვიდგენს, და 9/11-ზე შესხურებამ კვირტები გამოიღო და იაკობის ნერგმა ზრდა დაიწყო; და საბოლოოდ, როცა იაკობის ურჯულოება განიწმინდება, ისრაელის სახლი აღაპარაკდება. 9/11-ზე კვირტის გამოღება, რომელიც წვიმამ აღასრულა, განასახიერებს კვირტის გამოღებას ბეჭდვის დროის დასასრულს, როცა ისრაელის სახლის „რქა“ აღმოცენდება სწორედ იქ, სადაც განდგომილი პროტესტანტიზმისა და რესპუბლიკანიზმის რქები ნაბუქოდონოსორის მიერ დაიდლევა.

იმ დროს პროტესტანტიზმის ცრუ რქასა და პროტესტანტიზმის ჭეშმარიტ რქას შორის განსხვავება წარმოჩინდება როგორც კონტრასტი, რომლის ტიპოლოგიურ სახეს წარმოადგენს აარონის კვერთხი, რომელმაც იკვირტა, ისრაელის ტომთა სხვა კვერთხებისაგან გასარჩევად. ეზეკიელის ოცდამეცხრე თავში მოცემული ორი თარიღი განსაზღვრავს ას ორმოცდაოთხი ათასის აღმის აღმართვის ისტორიის მიმდინარეობას მალე მოსალოდნელი კვირადღის კანონის დროს.

კვირტობის, აყვავებისა და ნაყოფით მიწის ავსების პროცესი დაიწყო უკანასკნელი წვიმის შეპკურებისას 9/11-ზე, ისევე როგორც ორმოცდაათობის პერიოდი დაიწყო იმით, რომ ქრისტემ რამდენიმე წვეთი შთაბერა თავის მოწაფეებს, რამაც მიიყვანა ორმოცდაათობამდე, როდესაც სრული გადმოღვრა მოხდა. 9/11-ის კვირტობამ იაკობის (მტაცებლის) განწმენდის დასაწყისში, რომელიც ბეჭდვის დროა, წინასახედ წარმოსახა ისრაელის სახლის (გამარჯვებულის) კვირტობა საკვირაო კანონის დროს. დასასრულის ჟამს ეს კვირტობა აღნიშნავს განსხვავების დადგენას ძველი აღთქმის ხალხსა და ას ორმოცდაოთხი ათასს შორის, ისევე როგორც ქარმელის მთაზე ცეცხლის გადმოღვრამ განასხვავა წინასწარმეტყველი ელია და ბაალის წინასწარმეტყველები. ეს განსხვავება წარმოდგენილია ერთი ჯგუფით, რომელიც წინასწარმეტყველურად შერცხვენილია მშვიდობისა და უსაფრთხოების ყალბი უწყებების გამო, ხოლო მეორე ჯგუფი წინასწარმეტყველურად ხარობს და ისინი არასოდეს შერცხვენილნი იქნებიან.

ეგვიპტის ექვსი თარიღი

ეზეკიელი ეგვიპტესთან დაკავშირებულ კიდევ ოთხ სხვა თარიღს ასახელებს; მათგან ორი თარიღი ტყვეობის მეთერთმეტე წელს აღნიშნავს, ხოლო დანარჩენი ორი — ტყვეობის მეთორმეტე წელს.

მეთერთმეტე წლის ალყა

და მოხდა მეთერთმეტე წელს, პირველ თვეში, თვის მეშვიდე დღეს, რომ უფლის სიტყვა მოვიდა ჩემთან და მითხრა: კაცის ძეო, მე მოვტეხე ფარაონის, ეგვიპტის მეფის, მკლავი; და აჰა, იგი არ შეიხვევა, რათა განიკურნოს, არ დაედება სახვევი მის შესაკრავად, რათა გაძლიერდეს მახვილის დასაჭერად. ეზეკიელი 30:20, 21.

და მოხდა მეთერთმეტე წელს, მესამე თვეში, თვის პირველ დღეს, რომ უფლის სიტყვა მოვიდა ჩემთან და მითხრა: კაცის ძეო, უთხარი ფარაონს, ეგვიპტის მეფეს, და მის სიმრავლეს: ვის ჰგავხარ შენ შენს სიდიადეში? ეზეკიელი 31:1, 2.

ტყვეობის მეთერთმეტე წელს, ოცდამეათე თავში ეგვიპტესა და ფარაონის მკლავები შეემუსრება, ხოლო ბაბილონის მკლავები განმტკიცდება. ოცდამეთერთმეტე თავში, მეთერთმეტე წელს, გამოვლენილია ეგვიპტის დაცემა და მისი ზემოქმედება სამყაროზე.

მეთორმეტე წელი და იერუსალიმის დაცემა

მეთორმეტე წლის ეს ორი თარიღი მოცემულია ეზეკიელის ოცდამეორე თავში.

და იყო მეთორმეტე წელს, მეთორმეტე თვეში, თვის პირველ დღეს, რომ უფლის სიტყვა მომივიდა მე და თქვა: კაცის ძეო, აღავლინე გოდება ეგვიპტის მეფე ფარაონზე და უთხარი მას: შენ ჰგავხარ ხალხთა შორის ახალგაზრდა ლომს, და ზღვებში ვეშაპივითა ხარ; და გამოხვედი შენი მდინარეებით, და აამღვრია წყლები შენი ფერხებით, და დააბინძურე მათი მდინარეები. ასე ამბობს უფალი ღმერთი: ამიტომ გავშლი ჩემს ბადეს შენზე მრავალ ხალხთა კრებულთ; და ამოგიყვანენ შენ ჩემს ბადეში. ეზეკიელი 32:1–3.

და იყო აგრეთვე მეთორმეტე წელს, თვის მეთხუთმეტე დღეს, რომ უფლის სიტყვა მომივიდა მე და მითხრა: კაცის ძეო, იგლოვე ეგვიპტის სიმრავლე და შთაყარე ისინი, თვით იგი და სახელგანთქმულ ერთა ასულნი, მიწის ქვედა მხარეებში, მათთან ერთად, ვინც სამარეში ჩადიან. ეზეკიელი 32:17, 18.

ფარაონი და მისი სიმრავლე

ოცდამეთერთმეტე თავში ეგვიპტეზე გამოთქმული განაჩენის დასკვნითი მუხლები აცხადებენ:

მე შევადრწუნე ხალხები მისი დაცემის ხმაზე, როცა იგი შავეთში ჩავაგდე მათთან ერთად, ვინც სამარეში ჩადის; და ედემის ყველა ხე, ლიბანის რჩეული და საუკეთესო, ყველა, ვინც წყალს სვამს, ნუგეშისცემულნი იქნებიან მიწის ქვედა ნაწილებში. ისინიც მასთან ერთად ჩავიდნენ შავეთში, მახვილით დახოცილებთან; და ისინი, ვინც მისი მკლავი იყვნენ, ვინც მის ჩრდილქვეშ ცხოვრობდნენ წარმართთა შუაგულში. ვის ჰგავხარ ასე დიდებითა და სიდიადით ედემის ხეებს შორის? თუმცა ედემის ხეებთან ერთად ჩაყვანილი იქნები მიწის ქვედა ნაწილებში; დაუცვეთელთა შორის დაწვები მათთან ერთად, ვინც მახვილით არიან დახოცილნი. ეს არის ფარაონი და მთელი მისი სიმრავლე, ამბობს უფალი ღმერთი. ეზეკიელი 31:16–18.

ოცდამეთორმეტე თავში ეგვიპტის შესახებ წარმოთქმულ წინასწარმეტყველებაში, დასკვნითი მუხლები იმეორებს და ავრცობს ოცდამეთერთმეტე თავს და მოიცავს პარალელურ დასკვნით განცხადებას.

რადგან მე ჩემი შიში მოვავლინე ცოცხალთა ქვეყანაში; და იგი დაედება წინადაუცვეთელთა შორის, მახვილით დახოცილებთან ერთად, თვით ფარაონი და მთელი მისი სიმრავლე, ამბობს უფალი ღმერთი. ეზეკიელი 32:32.

ოცდამეცხრე თავის ჩვიდმეტი წელი

ოცდამეცხრე თავში წარმოდგენილ ჩვიდმეტწლიან პერიოდში მოცემული თარიღები მიუთითებს ნაბუქოდონოსორის მიერ ეგვიპტის დაპყრობასა და ეგვიპტის ორმოცწლიან გაპარტახების პერიოდზე. ორმოცი უდაბნოს აღნიშნავს და სახეობრივად წარმოაჩენს იმ ათას წელს, რომლის განმავლობაშიც დედამიწა გაპარტახებულია.

ვიხილე დედამიწა, და აჰა, ის იყო უფორმო და ცარიელი; და ცანი — და მათში არ იყო ნათელი. ვიხილე მთები, და აჰა, ისინი ცახცახებდნენ, და ყველა ბორცვი ირყეოდა. ვიხილე, და აჰა, არ იყო კაცი, და ცის ყველა ფრინველი გაფრენილიყო. ვიხილე, და აჰა, ნაყოფიერი ადგილი უდაბნოდ იყო ქცეული, და მისი ყველა ქალაქი დანგრეული იყო უფლის წინაშე და მისი მძვინვარე რისხვით. რადგან ასე თქვა უფალმა: მთელი ქვეყანა გაპარტახდება; მაგრამ სრულ აღსასრულს არ მოვუვლენ მას. იერემია 4:23–27.

ეზეკიელის ოცდაცხრის მეცხრე თავის მიხედვით, ეგვიპტის გაპარტახების ორმოცი წლის დასასრულს წარმოდგენილია ბოროტთა საბოლოო აღდგომა და მათი საბოლოო განადგურება.

შიში, და ორმო, და მახე შენზეა, ჰე, ქვეყნის მკვიდრო. და მოხდება, რომ ვინც შიშის ხმაურს გაექცევა, ორმოში ჩავარდება; და ვინც ორმოს შუაგულიდან ამოვა, მახეში იქნება შეპყრობილი; რადგან მაღლიდან სარკმლები გახსნილია და ირყევიან დედამიწის საფუძველნი. მიწა სრულიად დაიმსხვრა, მიწა სრულად დაიშალა, მიწა მეტად შეირყა. მიწა მთვრალივით ქანაობს აქეთ-იქით და ქოხივით გადაიტანება; და მისი დანაშაული დამძიმდება მასზე; და დაეცემა და ველარ აღდგება. და მოხდება იმ დღეს, რომ უფალი დასჯის მაღლა მყოფ მაღალთა მხედრობას მაღალზე, და ქვეყნის მეფეებს — ქვეყანაზე. და შეიკრიბებიან ისინი, როგორც საპყრობილეში იკრიბებიან პატიმრები ორმოში, და დაიხშობიან საპყრობილეში, და მრავალი დღის შემდეგ მოეკითხებათ ისინი. ესაია 24:17–22.

ეზეკიელის უწყება, რომელიც ეგვიპტესთან დაკავშირებული ექვსი თარიღით არის ერთიანად თავმოყრილი, ამოიცნობს მიწიერი დრაკონული ძალის საბოლოო განადგურებას, რომელიც იწყება მალე მოსალოდნელი საკვირაო კანონით და გრძელდება ათასწლეულის დასასრულს ბოროტი ეგვიპტელების საბოლოო განადგურებამდე.

წინასწარმეტყველურ მოწმობაში მხეცი და ცრუწინასწარმეტყველი თავიანთ დასასრულს ცეცხლის ტბაში აღწევენ, რაც ქრისტეს მეორედ მოსვლას წარმოადგენს, ხოლო გველეშაპის ძალის ცეცხლის ტბაში განადგურება ათასწლეულის დასასრულს ხდება.

და შეპყრობილ იქნა მხეცი და მასთან ერთად ცრუწინასწარმეტყველი, რომელიც მის წინაშე სასწაულებს იქმნოდა, რითაც აცდუნებდა მათ, რომელთაც მიღებული ჰქონდათ მხეცის ნიშანი, და მათ, რომელნიც თაყვანს სცემდნენ მის ხატებას. ეს ორივე ცოცხლად იქნენ ჩაყრილნი ცეცხლის ტბაში, რომელიც გოგირდით იწვის. დანარჩენნი კი მოისრნენ იმაზე მჯდომარის მახვილით, რომელიც ცხენზე იჯდა; ეს მახვილი მისი პირიდან გამოდიოდა; და ყველა ცის ფრინველი აღივსო მათი ხორციით. გამოცხადება 19:20, 21.

მხეცი და ცრუ წინასწარმეტყველი წინასწარმეტყველურად ასრულებენ თავიანთ გზას ქრისტეს მეორედ მოსვლისას, ხოლო გველეშაპი თავის ხვედრს ათასი წლის შემდეგ, ქრისტეს მესამედ მოსვლისას, ხვდება.

და ვიხილე ანგელოზი, ჩამომავალი ზეციდან, რომელსაც ჰქონდა უფსკრულის გასაღები და დიდი ჯაჭვი ხელში. და შეიპყრო მან გველი, ის ძველი გველი, რომელიც არის ეშმაკი და სატანა, და შეკრა იგი ათასი წლით; და ჩააგდო იგი უფსკრულში, და ჩაკეტა იგი, და ბეჭედი დაასვა მას, რათა აღარ აცდუნებდეს ერებს, ვიდრე აღსრულდებოდეს ათასი წელი; ხოლო ამის შემდეგ უნდა განთავისუფლდეს მცირე ხნით. გამოცხადება 20:1-3.

მეთერთმეტე და მეთორმეტე წლები

ეზეკიელის ოცდამეცხრე თავის ორ თარიღში აღნიშნული „ჩვიდმეტწლიანი“ პერიოდი ტყვეობის მეათე წელს დაიწყო და ოცდამეშვიდე წელს დასრულდა. ოცდამეათე და ოცდამეთერთმეტე თავების უწყებანი გამოცხადდა მეთერთმეტე წელს, ხოლო ოცდამეთორმეტე თავში წარმოდგენილი ორი თარიღი მოცემულია ტყვეობის მეთორმეტე წელს. ჩვიდმეტწლიან პერიოდს, რომელიც მეათე წელს, დაახლოებით იერუსალიმის ალყის დასაწყისთან ერთად, დაიწყო, მოჰყვა მეთერთმეტე წლის ორი ეგვიპტური უწყება, რომლებიც წარმოდგენილია ოცდამეათე და ოცდამეთერთმეტე თავებში. მეთერთმეტე წლის ეს ორი უწყება ერთად წარმოადგენს უწყებას, რომელიც კვირადღის კანონის უშუალოდ წინ არის მოცემული. მეთორმეტე წლის დანარჩენი ორი ეგვიპტური უწყება იერუსალიმის განადგურების ჟამს ან ამის შემდეგ მალევე მოხდა, ძვ. წ. 586/585 წელს.

ქრისტეს მოსვლის უწყება ქადაგდება, როგორც შუალამის ღალადის უწყების ნაწილი, რომელიც კვირა კანონის დროს იცვლება ხმამაღალი ღალადის უწყებად. ეგვიპტის შესახებ ორი უწყება ქადაგდება კვირა კანონამდე, და ეგვიპტის შესახებ ორი უწყება ქადაგდება კვირა კანონის დროს ან მისთანავე შემდეგ. იმ უწყებათა გაორება, რომლებიც იმავე წელიწადში, იმ ალყის განმავლობაში მიეცა, რომელიც იერუსალიმის განადგურებით დასრულდა, და სხვა ორი უწყება კვირა კანონის დროს, განასახიერებს მეორე ანგელოზის უწყებას, სადაც მუდამ არის გაორება.

მეორე უწყებას ყოველთვის მოსდევს მესამე უწყება.

„კალმითა და ხმით უნდა გავაჟღეროთ ეს გამოცხადება, ვაჩვენოთ მათი თანმიმდევრობა და იმ წინასწარმეტყველებების გამოყენება, რომლებსაც მივყავართ მესამე ანგელოზის უწყებამდე. მესამე ვერ იარსებებს პირველისა და მეორის გარეშე.

ეს უწყებები უნდა მივაწოდოთ მსოფლიოს პუბლიკაციებითა და ქადაგებებით, და წინასწარმეტყველური ისტორიის ხაზზე ვაჩვენოთ ის, რაც უკვე იყო, და ის, რაც იქნება.“ Selected Messages, წიგნი 2, 104, 105.

მესამე უწყების ჟამს მადლის კარი იხურება. შეერთებული შტატებისთვის მადლის კარი იკეტება კვირადღის კანონის დროს, ხოლო მთელი მსოფლიოსთვის მადლის კარი იხურება მაშინ, როცა მიქაელი აღდგება. ორივე დახურული კარი აღნიშნავს მესამე უწყებას, რომელსაც ყოველთვის წინ უძღვის მეორე უწყება, და ეს უკანასკნელი ყოველთვის ორგვარია.

მეორე ანგელოზის გაძლიერება სრულდება მაშინ, როცა მას შუალამის ღაღადის უწყება უერთდება. კაცობრიობაზე წარმოთქმული ეს ორი უწყება, როგორც წარმოდგენილია ეზეკიელის მიერ ეგვიპტეზე წარმოთქმულ სიტყვებში ოცდამეათე და ოცდამეთერთმეტე თავებში, მიანიშნებს იმ დროს, როდესაც შუალამის ღაღადის უწყება მეორე ანგელოზს უერთდება; ხოლო ოცდამეთერთმეტე თავის ორი უწყება მესამე ანგელოზის გაძლიერებას განსაზღვრავს ხმამაღალ ღაღადში.

ეზეკიელის ბორბლები, როგორც ადამიანურ მოვლენათა რთული ურთიერთქმედების სიმბოლო, განსაზღვრავს კაცობრიობისთვის უკანასკნელ გაფრთხილებას, რომელიც არის მესამე ანგელოზის გაფრთხილება; ხოლო მესამე ანგელოზი შედგება პირველი და მეორე ანგელოზის გაფრთხილებებისაგან. საკვირაო კანონის წინ აღმოცენილი შუალამის ღაღადი და საკვირაო კანონის შემდეგ აღმართული ძლიერი ღაღადი წარმოდგენილია ეზეკიელის ოთხი თარიღით, რომლებიც მოიცემა ოცდამეცხრე თავის „ჩვიდმეტი“ წლის ფარგლებში—ამ თავის ალფა და ომეგა თარიღებს შორის—და რომლებიც თანხვდება დანიელის მეთერთმეტე თავის მეორმოცე მუხლის დაფარულ ისტორიას, როგორც ეს იმავე თავის მეთერთმეტედან მეთექვსმეტე მუხლებამდეა წარმოდგენილი.

დანიელის წიგნის მეათე თავში დანიელი, ისევე როგორც ეზეკიელი, დადუმებულია. დანიელის დადუმება ხდება სამი შეხების შუაში; პირველი და მესამე შეხება ანგელოზ გაბრიელისაგან იყო, ხოლო შუა შეხება ქრისტეს შეხება იყო. დანიელი, როგორც პეტრე კესარია-ფილიპედან ჯვრამდე შუალედში, შუაში იმყოფება. შუაში პეტრემ იხილა განდიდებული ქრისტე, როგორც დანიელმა იხილა მეათე თავში. სამი ანგელოზის შუაგული არის მეორე უწყება, რომელიც ორი უწყების შეერთებაა.

მე-4 თვის მე-5 დღე და 1844 წელი

ეზეკიელის პირველ თავში, პირველ და მეორე მუხლებში, ეზეკიელი იმყოფება მეოთხე თვის მეხუთე დღეს, რაც შეესაბამება 1844 წლის მეშვიდე თვის მოძრაობის შუა პერიოდს. ეზეკიელი დგას 1844 წლის 19 აპრილსა და 22 ოქტომბერს შორის შუაში, ისევე როგორც სამუელ სნოუ, 1844 წლის შუალამის ღაღადის მაცნე, როდესაც მან ბოსტონში პირველად წარმოადგინა ამ უწყების მკაფიო ხედვა — 19 აპრილიდან 93 დღის შემდეგ და 1844 წლის 22 ოქტომბერს კარის დახურვამდე 93 დღით ადრე. სამუელ სნოუ 1844 წლის 21 ივლისს ბოსტონში იყო, მეშვიდე თვის მოძრაობის შუა პერიოდში, და არ იცოდა, რომ წინასწარმეტყველურად იდგა პეტრესთან ერთად ფერისცვალების

მთაზე, ეზეკიელთან ერთად მეჩვიდმეტე იუბილეს ციკლის ოცდამეათე წელს, და დანიელის მეორე შეხებასთან ერთად მეათე თავის სარკისებური ხილვის დროს.

ტვირე

სანამ ეზეკიელის იერუსალიმის შესახებ ექვსი მოხსენიების დათარიღებას დავუბრუნდებოდეთ, ჯერ უნდა განვსაზღვროთ ის ერთი თარიღი, რომელიც ტვიროსის წინააღმდეგ იქნა გამოცხადებული.

და იყო მეთერთმეტე წელს, თვის პირველ დღეს, რომ უფლის სიტყვა მომვიდა, თქმული: კაცის ძეო, რადგან ტვიროსმა თქვა იერუსალიმის წინააღმდეგ: აჰა, დაიმსხვრა იგი, რომელიც ხალხთა კარიბჭე იყო; ჩემკენ მოიქცა იგი; მე ავივსები, ახლა კი იგი გაპარტახებულია. ამიტომ ასე ამბობს უფალი ღმერთი: აჰა, მე შენს წინააღმდეგ ვარ, ტვიროსო, და აღვძრავ მრავალ ერს შენს წინააღმდეგ, როგორც ზღვა აღძრავს თავის ტალღებს. და ისინი დაანგრევენ ტვიროსის კედლებს და დააქცევენ მის კოშკებს; მისგან მტვერსაც მოვფხეკ და კლდის შიშველ თხემად ვაქცევ. იგი გახდება ბადეთა გასაფენ ადგილად ზღვის შუაგულში, რადგან მე ვთქვი ეს, ამბობს უფალი ღმერთი; და იგი ნადავლად ექცევა ერებს. და მისი ასულნი, რომელნიც ველზე არიან, მახვილით დაიხოცებიან; და შეიცნობენ, რომ მე ვარ უფალი. რადგან ასე ამბობს უფალი ღმერთი: აჰა, მე მოვუვლენ ტვიროსს ბაბილონის მეფეს, ნაბუქოდრეზარს, მეფეთა მეფეს, ჩრდილოეთიდან, ცხენებით, ეტლებით, მხედრებით, ლაშქრებითა და მრავალრიცხოვანი ხალხით.

მინდორში შენს ასულებს მახვილით დახოცავს; და ციხესიმაგრეს აგიგებს შენს წინააღმდეგ, მიწაყრილს აღმართავს შენს წინააღმდეგ და ფარს აღიმაღლებს შენს წინააღმდეგ. და შენს კედლებს საომარ მანქანებს მიუყენებს, და თავისი ცულებით შენს კოშკებს დააქცევს. მისი ცხენების სიმრავლის გამო მათი მტვერი დაგფარავს შენ; შენი კედლები შეირყევა მხედრების, ბორბლებისა და ეტლების ხმაურზე, როცა იგი შევა შენს კარიბჭეებში, როგორც შედიან გატეხილ ქალაქში. თავისი ცხენების ჩლიქებით გათელავს ყველა შენს ქუჩას; შენს ხალხს მახვილით დახოცავს, და შენი ძლიერი საყრდენები მიწად დაემხოება. და გაძარცვავენ შენს სიმდიდრეს და ნადავლად წაიღებენ შენს სავაჭრო საქონელს; და შენს კედლებს დააქცევენ და შენს საუცხოო სახლებს დაანგრევენ; და შენს ქვებს, შენს ხე-ტყეს და შენს მტვერს წყლის შუაგულში ჩაყრიან. და მე შევწყვეტ შენი სიმღერების ხმას; და შენი ქნარების ხმა მეტად აღარ გაისმება. და გაქცევ კლდის შიშველ თხემად: ბადეების გასაფენ ადგილად იქცევი; მეტად აღარ აშენდები, რადგან მე, უფალმა, ვთქვი ეს, ამბობს უფალი ღმერთი.

ასე ამბობს უფალი ღმერთი ტვიროსს: განა კუნძულნი არ შეიძვრებიან შენი დაცემის ხმაზე, როცა დაჭრილნი ღაღადებენ, როცა შენს შუაგულში ხოცვა ხდება? მაშინ ზღვის ყველა მთავარი ჩამოვა თავისი ტახტებიდან, განიშორებენ თავიანთ სამოსელს და გაიხდიან თავიანთ ნაქარგ სამოსს; ძრწოლით შეიმოსებიან; მიწაზე დასხდებიან, ყოველ წამს იძრწოლებენ და შენით გაოცდებიან. და შენზე სამგლოვიარო გოდებას აღავლენენ და გეტყვიან: როგორ განადგურდი, ზღვაოსანთა მიერ დასახლებული, სახელგანთქმული ქალაქო, რომელიც ძლიერი

იყო ზღვაში, ის და მისი მკვიდრნი, რომელნიც შიშს სცემდნენ ყველას, ვინც მასში სახლობდა! ახლა კუნძულნი შეიმკრებინა შენი დაცემის დღეს; დიახ, ზღვაში მყოფი კუნძულნი შეძრწუნდებიან შენი წასვლის გამო. რადგან ასე ამბობს უფალი ღმერთი: როცა გაქცევ შენ მიტოვებულ ქალაქად, იმ ქალაქების მსგავსად, რომელნიც აღარ არიან დასახლებულნი; როცა აღმართავ შენზე უფსკრულს და დიდი წყლები დაგფარავენ; როცა ჩაგიყვან მათთან ერთად, ვინც სამარეში ჩადის, ძველი დროის ხალხთან ერთად, და დაგამკვიდრებ მიწის ქვედა ნაწილებში, ძველთაგანვე გაუდაბურებულ ადგილებში, მათთან ერთად, ვინც სამარეში ჩადიან, რათა აღარ იყო დასახლებული; ხოლო დიდებას დავამკვიდრებ ცოცხალთა ქვეყანაში; შიშის საგნად გაქცევ და აღარ იარსებებ; თუმცა დაგემებენ, ვეღარასოდეს გპოვებენ, ამბობს უფალი ღმერთი. ეზეკიელი 26:1–21.

ტვიროსის უწყება გამოცხადდა იმ წელს, როდესაც იერუსალიმი განადგურდა, და იგი წარმოადგენს ბიბლიური წინასწარმეტყველების მეექვსე სამეფოს დამხოვას მალე მოსალოდნელი კვირის კანონის დროს. კვირის კანონის დროს შეერთებული შტატები (ტვიროსი) წინასწარმეტყველურად ხარობს, რადგან მან დაამხო იერუსალიმი, რომელსაც და უაიტი აიგივებს ლაოდიკიის მეშვიდე დღის ადვენტისტთა ეკლესიასთან, ხოლო ეზეკიელი უწოდებს მას „ერთა კარიბჭეებს“. ტვიროსი მიუთითებს, რომ იერუსალიმი „იყო“ ერთა კარიბჭეები — წარსულ დროში. „კარიბჭე“ წინასწარმეტყველურად ეკლესიაა.

და შეეშინდა მას და თქვა: რა საშინელია ეს ადგილი! ეს სხვა არა არის რა, თუ არა სახლი ღვთისა, და ეს არის კარიბჭე ცისა. და ადგა იაკობმა დილაადრიაანად და აიღო ქვა, რომელიც სასთუმლად ჰქონდა დადებული, და აღმართა იგი სვეტად, და დაასხა ზეთი მის წვერზე. და უწოდა იმ ადგილს სახელი ბეთელი; ხოლო იმ ქალაქს წინათ ლუზი ერქვა. დაბადება 28:17–19.

სიტყვა „ბეთელი“ ნიშნავს ღვთის სახლს, და ტვიროსი ხარობს, რომ ლაოდიკიის მეშვიდე დღის ადვენტისტურ ეკლესიას აიძულა მიეღო მზის თაყვანისცემის აღსრულება. მაგრამ, მიუხედავად მზის თაყვანისცემის აღმასრულებელთა მცდარი ზეიმისა, ღმერთი ეზეკიელის მეშვეობით აცხადებს: „აჰა, მე შენს წინააღმდეგ ვარ, ტვიროსო, და აღვძრავ შენს წინააღმდეგ მრავალ ერს, როგორც ზღვა აღვძრავს თავის ტალღებს. და დაანგრევენ ტვიროსის კედლებს და დააქცევენ მის კოშკებს.“

„ტვიროსის კედლები“ ტვიროსის დაცვას აღნიშნავს. „კედელი“ ათი მცნების სიმბოლოა.

„აქ წინასწარმეტყველი აღწერს ხალხს, რომელიც, ჭეშმარიტებისა და სიმართლისაგან საყოველთაო განდგომილების ჟამს, ცდილობს აღადგინოს ის პრინციპები, რომლებიც ღვთის სამეფოს საფუძველს წარმოადგენს. ისინი არიან იმ დარღვევის აღმდგენნი, რომელიც ღვთის რჯულში იქნა შეტანილი — იმ კედელში, რომელიც მან თავისი რჩეულების ირგვლივ მათი დაცვისათვის აღმართა, და რომლის სამართლიანობის, ჭეშმარიტებისა და სიწმინდის მცნებებსაც მორჩილება მათი მარადიული დაცვა უნდა იყოს.“ წინასწარმეტყველნი და მეფენი, 677.

ღმერთის კანონი დაცვის კედელია, ხოლო „კედლები“ მრავლობითში აღნიშნავს იმ ორ პრინციპს, რომლებმაც „დაიცვეს“ და წარმოშვეს ტვიროსის კეთილდღეობა და

წარმატება, რომელიც შეერთებული შტატების რესპუბლიკური რქის სიმბოლოა.

„და ჰქონდა მას ორი რქა კრავის მსგავსი.“ კრავის მსგავსი რქები მიუთითებს სიჭაბუკეზე, უმანკოებაზე და სიმშვიდეზე, და ზუსტად გამოხატავს შეერთებული შტატების ხასიათს იმ დროს, როდესაც იგი წინასწარმეტყველს წარედგინა, როგორც „აღმომავალი“ 1798 წელს. ქრისტიან დევნილთა შორის, რომლებიც პირველად გაიქცნენ ამერიკაში და ეძიებდნენ თავშესაფარს სამეფო ჩაგვრისა და სამღვდლო შეუწყნარებლობისაგან, მრავლად იყვნენ ისინი, რომელთაც გადაწყვიტეს დაეფუძნებინათ მთავრობა სამოქალაქო და რელიგიური თავისუფლების ფართო საფუძველზე. მათი შეხედულებები ასახვა ჰპოვა დამოუკიდებლობის დეკლარაციაში, რომელიც წარმოსახავს იმ დიდ ჭეშმარიტებას, რომ „ყველა ადამიანი თანასწორად არის შექმნილი“ და დაჯილდოებულია განუყოფელი უფლებით „სიცოცხლეზე, თავისუფლებაზე და ბედნიერების ძიებაზე.“ ხოლო კონსტიტუცია ხალხს უზრუნველყოფს თვითმმართველობის უფლებით, განსაზღვრავს რა, რომ სახალხო კენჭისყრით არჩეულმა წარმომადგენლებმა უნდა შექმნან და აღასრულონ კანონები. რელიგიური რწმენის თავისუფლებაც იქნა მინიჭებული, ისე რომ ყოველ ადამიანს მიეცა ნება, ღმერთს სცეს თავყვანი თავისი სინდისის კარნახისამებრ. რესპუბლიკანიზმი და პროტესტანტიზმი ერის ფუნდამენტურ პრინციპებად იქცა. ეს პრინციპებია მისი ძალისა და კეთილდღეობის საიდუმლო. ქრისტიანულ სამყაროში ჩაგრულნი და დამცირებულნი ინტერესითა და იმედით მოემართებოდნენ ამ ქვეყნისკენ. მილიონებმა მიაშურეს მის ნაპირებს, და შეერთებული შტატები აღზევდა დედამიწის უძლიერეს ერთა შორის ადგილამდე. ...

სიმბოლოს კრავისმაგვარი რქები და გველეშაპის ხმა მიუთითებს საგულისხმო წინააღმდეგობაზე ამგვარად წარმოდგენილი ერის აღიარებებსა და პრაქტიკას შორის. ერის „ლაპარაკი“ არის მისი საკანონმდებლო და სასამართლო ხელისუფლებების მოქმედება. ასეთი მოქმედებით იგი სიცრუედ აქცევს იმ ლიბერალურ და მშვიდობიან პრინციპებს, რომლებიც თავისი პოლიტიკის საფუძველად წარმოადგინა. წინასწარმეტყველება, რომ იგი ილაპარაკებს „როგორც გველეშაპი“ და გამოიყენებს „პირველი მხეცის მთელ ძალაუფლებას“, ამკარად წინასწარ გვამცნობს შეუწყნარებლობისა და დევნის იმ სულის განვითარებას, რომელიც გამოვლინდა იმ ერების მიერ, რომელთაც გველეშაპი და ჯიქისმაგვარი მხეცი წარმოადგენდნენ. და განცხადება, რომ ორი რქის მქონე მხეცი „აიძულებს მიწას და მასზე მცხოვრებთ თავყვანი სცენ პირველ მხეცს“, მიუთითებს, რომ ამ ერის ხელისუფლება გამოყენებული იქნება ისეთი წესის დასამკვიდრებლად, რომლის დაცვაც პაპობისადმი პატივისცემის აქტს წარმოადგენს.

„ასეთი მოქმედება პირდაპირ ეწინააღმდეგებოდა ამ მმართველობის პრინციპებს, მისი თავისუფალი ინსტიტუტების ბუნებას, დამოუკიდებლობის დეკლარაციის პირდაპირ და საზეიმო განცხადებებს და კონსტიტუციას. ერის დამფუძნებლები გონივრულად ცდილობდნენ დაეცვათ ქვეყანა ეკლესიის მხრიდან საერო ძალაუფლების გამოყენებისგან, მისი გარდაუვალი შედეგით — შეუწყნარებლობითა და დევნით. კონსტიტუცია ადგენს, რომ „კონგრესმა არ უნდა გამოსცეს კანონი რელიგიის დამკვიდრების შესახებ, ან მისი თავისუფალი

აღსრულების ამკრძალავი“, და რომ „არავითარი რელიგიური გამოცდა არ უნდა მოითხოვებოდეს შეერთებული შტატების ქვეშ არსებულ რომელიმე თანამდებობაზე ან საჯარო ნდობის სამსახურზე კვალიფიკაციის სახით“. მხოლოდ ერის თავისუფლების ამ გარანტიების აშკარა დარღვევით შეიძლება რაიმე რელიგიური წესის დაცვა სამოქალაქო ხელისუფლების მიერ იძულებით იქნას დაწესებული. მაგრამ ასეთი მოქმედების შეუსაბამობა იმაზე მეტი არ არის, ვიდრე ეს სიმბოლოშია წარმოდგენილი. ეს არის კრავი მსგავსი რქების მქონე მხეცი — აღიარებით წმინდა, მშვიდი და უვნებელი — რომელიც გველუშაპივით ლაპარაკობს.“ The Great Controversy, 441, 442.

ამერიკის შეერთებული შტატების საფუძველი წარმოდგენილია დამოუკიდებლობის დეკლარაციითა და კონსტიტუციით, რომლებიც, შესაბამისად, პროტესტანტიზმსა და რესპუბლიკანიზმს განასახიერებენ. დაცვისა და კეთილდღეობის „კედლები“ არის რესპუბლიკანიზმი და პროტესტანტიზმი, ხოლო საკვირაო კანონის დროს, როგორც დამოუკიდებლობის დეკლარაციის, ისე კონსტიტუციის პრინციპები დამხოვილია, რადგან ნაბუქოდონოსორი „შენს კედლებს საომარ მანქანებს მიუყენებს, და თავისი ცუდებით შენს კოშკებს დაანგრევს.“

კვირის კანონის დროს ყველა „კოშკი“ დაინგრევა, ხოლო კოშკი წარმოადგენს ეკლესიის სიმბოლოს, რომლის საფუძვლიან ფილოსოფიას გამოხატავს ადამიანის მცდელობა, თავად იხსნას თავი. ნიმროდის, იმ დიდი მეამბოხისა და მისი კოშკის შესახებ „წინასწარმეტყველებსა და მეფეებში“ გვეუწყება: „როდესაც კოშკი ნაწილობრივ დასრულებული იყო, მისი ერთი ნაწილი მშენებლებისთვის საცხოვრებლად გამოიყენებოდა; სხვა სენაკები, ბრწყინვალედ მორთული და შემკული, მათ კერპებს ეძღვნებოდა. ხალხი ხარობდა თავისი წარმატებით, ადიდებდა ვერცხლისა და ოქროს ღმერთებს და აღდგა ცისა და მიწის მმართველის წინააღმდეგ.“ კვირის კანონის დროს ტვიროსი ხარობს, რომ იერუსალიმი დაემხო, მაგრამ ეროვნულ განდგომილებას ეროვნული დაღუპვა მოსდევს, და ჩრდილოეთის მეფე შემდეგ დაამხოვს შეერთებული შტატების ზღუდეებსა და კოშკებს.

შემდეგ სტატიაში დავიწყებთ ეზეკიელის წიგნში იერუსალიმთან დაკავშირებული ექვსი თარიღის განხილვას.